

Dosar nr.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL...

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30 Ianuarie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE: ...

Judecător: ...

Grefier: ...

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă a fost reprezentat de procuror: ...

Pe rol se află soluționarea apelurilor formulate de ..., părțile civile și partea responsabilă civilmente ..., împotriva sentinței penale nr. ... din ..., pronunțată de..., în dosarul nr.

Dezbaterile în cauză s-au desfășurat în conformitate cu dispozițiile art. 369 alin. 1 Cod procedură penală, fiind înregistrate cu mijloace tehnice audio.

La apelul nominal efectuat în ședință publică au răspuns apărătorii aleși ai apelanților-persoane vătămate ..., avocat ... și avocat ..., apelanta-persoană vătămată ..., personal și asistată de apărători aleși, avocat ... și avocat ..., apărătorul ales al intimatului-inculpat ..., avocat ..., lipsă fiind apelanta-parte responsabilă civilmente ..., apelanții-persoane vătămate ..., intimatul-inculpat ... și intimatele-părți civile ...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

S-a procedat la identificarea apelantei-persoane vătămate ..., care se legitimează cu CI, seria, CNP, având domiciliul în ...

Curtea învederează părților prezente împrejurarea că această cauză a fost repusă pe rol deoarece, cu prilejul deliberării, s-a observat că inculpatul prezenta la momentul săvârșirii infracțiunii, o alcoolemie de 0,10-0,00 g‰.

Potrivit dispozițiilor art. 196 (1) C.p., constituie vătămare corporală din culpă „fapta prevăzută în art. 193 alin. 2 săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice...”

Noțiunea „sub influența băuturilor alcoolice” se mai regăsește în conținutul art. 336 alin.1 C.p., respectiv conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, în cazul în care legiuitorul condiționează existența răspunderii penale de o anumită limită a alcoolemiei.

Constatând că sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute de lege, cauza aflându-se în stadiul procesual al apelului, precizează că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, pentru a se clarifica dacă tipicitatea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. 1 prima teză C.p., implică pentru intervenirea răspunderii penale o anumită limită a alcoolemiei în sânge, având în vedere valoarea alcoolemiei rezultată în urma prelevărilor efectuate în cauză, de 0,10-0,00‰.

Curtea consideră că pentru dezlegarea problemei de drept și pentru corecta încadrare juridică a faptei, acest text ar putea prezenta probleme sub aspectul previzibilității, astfel încât se impune să se lămurească această împrejurare, respectiv dacă legiuitorul a vrut să

incrimineze, în abstract, că o formă de răspundere, existența oricărui grad de concentrație alcoolică.

Apărătorul ales al intimatului-inculpat, avocat, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, întrucât există un vid de interpretare în ceea ce privește sintagma „sub influența băuturilor alcoolice”.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, nu solicită amânarea judecării cauzei și acordarea unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii concluziilor cu privire la această cerere, invocată de către instanță din oficiu.

Apărătorul ales al apelanților-persoane vătămate, avocat, precizează că trebuie avut în vedere și faptul că infracțiunea a fost săvârșită de un conducător auto.

Astfel, potrivit Codului Rutier, fapta constituie infracțiune dacă a fost săvârșită de o persoană care se află sub influența băuturilor alcoolice, dacă prezintă o anumită valoare a alcoolemiei, în caz contrar, fapta va constitui contravenție.

Curtea pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă pentru întrunirea tipicității infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.1 Cod penal, privind vătămarea corporală din culpă, sintagma din teza I a acestui text incriminator, respectiv „(...)sub influența băuturilor alcoolice(...)”, trebuie interpretată ca referindu-se la un anumit grad de îmbibație de alcool pur în sânge, eventual cel indicat de legiuitor la art. 336 alin.1 Cod penal, sau, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică în sânge, este atrasă răspunderea penală a oricărei persoane care săvârșește o vătămare corporală din culpă sub această modalitate normativă, dacă a consumat alcool depistabil prin mijloace tehnice sau medico-legale prevăzute de legislație.”

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, consideră că textul de lege este previzibil, deoarece prin sintagma „sub influența alcoolului”, așa cum se regăsește în art. 196 C.p., se înțelege noțiunea largă, extinsă, care înseamnă sub influența băuturilor alcoolice constatată oricum și indiferent de valoarea îmbibației alcoolice în sânge.

În temeiul art. 476 C.p.p., Curtea pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Apărătorul ales al intimatului-inculpat, avocat, având cuvântul, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Apărătorul ales al apelantelor-persoane vătămate, avocat, având cuvântul, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Totodată, în temeiul art. 476 alin 2 C.p.p, Curtea pune în discuția părților suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Apărătorul ales al apelantelor-persoane vătămate, avocat, nu este de acord cu suspendarea judecării cauzei, întrucât această cauză se află de aproximativ 3 ani pe rolul instanțelor judecătorești.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, este de acord cu suspendarea judecării cauzei, având în vedere și faza procesuală a cauzei.

Apărătorul ales al intimatului-inculpat, avocat, este de acord cu suspendarea judecării cauzei, aceasta fiind o măsură obligatorie.

S-au declarat dezbaterile închise, trecându-se la deliberare.

Curtea de Apel Bacău

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată:

Prin sentința penală nr.526 din 20.06.2017, pronunțată de Judecătoria ..., în soluționarea dosarului penal nr..., s-au hotărât următoarele:

În baza art. 396 alin. (1), (4) C. proc. pen. raportat la art. 83 C. pen. și art. 396 alin. 10 Cpp, s-a stabilit pedeapsa de 6 luni închisoare în sarcina inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunii vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 196 alin. 1,2,3,4 din C.p.

În baza art. 83 alin. (1), (3) C. pen. s-a amânat aplicarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului pe un termen de supraveghere stabilit în condițiile art. 82 C. pen., de 2 ani de la data rămânării definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 85 alin. (1) C. pen. pe durata termenului de supraveghere, inculpatul trebuia să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune BACĂU, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență. În baza art. 86 alin. (1) C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c) - e) se comunică Serviciului de Probațiune BACĂU.

În baza art. 85, alin. 1, lit. b, a fost obligat inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, respectiv Primăria mun. Bacău, pentru o perioadă de 30 de zile.

În baza art. 404 alin. (3) C. proc. pen., s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligației impuse și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În temeiul prevederilor art. 397 Cod de procedură penală rap. la art. 1349 al. 1,2, art. 1357, art. 1381 și art. 1391 Cod civil, s-au admis în parte acțiunile civile formulată de părțile civile ... și obligă partea responsabilă civilmente ... să plătească părții civile ..., suma de 100.000 lei cu titlu de daune morale și 20200 lei daune materiale, părții civile ... suma de 20.000 lei daune morale și 51923 lei daune materiale, părții civile ... suma de 1000 lei daune materiale și 20.000 lei daune morale, părții civile ... suma de 1000 lei daune materiale și 10.000 lei daune morale.

În temeiul prevederilor art. 397 Cod de procedură penală rap. la art. 1349 al. 1,2, art. 1357, art. 1381 și art. 1391 Cod civil, s-a admis acțiunea civilă formulată de Spitalul ... și a fost obligată partea responsabilă civilmente ... să plătească părții civile, suma de 5258 lei daune materiale.

În temeiul art. 274 alin 1 și 3 Cod Procedură Penală, a fost obligat inculpatul în solidar cu partea responsabilă civilmente ... la plata sumei de 1000 lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat în faza de urmărire penală și în faza de judecată.

Pentru pronunțarea acestei hotărâri, instanța de fond, a reținut, în esență, următoarele:

Prin rechizitoriul nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., a fost trimis în judecată inculpatul ..., pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. și ped. de art.196 al.1,2,3,4 din Cod pen.

În actul de sesizare s-a reținut, în fapt că, inculpatul în data de 07.08.2015, a condus autoturismul ... pe DN 11, sens Brașov-Onești, iar pe raza localității Bogdănești a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune cu autoturismul ..., condus regulamentar de ..., cauzând

vătămarea corporală a numiților: ..., care a necesitat 100-110 zile îngrijiri medico-legale, ... (35-40 zile îngrijiri medicale), ... (16-18 zile îngrijiri medicale) și ... (8-9 zile îngrijiri medicale).

Situația de fapt mai sus menționată se susține cu următoarele mijloace de probă: proces verbal de sesizare din oficiu (fl.2), proces verbal de cercetare la fața locului și planșe foto (fl.4-12), buletine testare alcoolscoptică (fl.40 bis, 88), buletine analiză alcoolemie (fl.41,89), plângeri și declarații persoane vătămate (fl.16, 24, 28, 33), certificate medico-legale (fl.18-20, 26-27, 29-32, 36-38), raport expertiză tehnică (fl.71-77), quantum spitalizare (fl.44), declarații martor (fl.64-65), declarații inculpat (fl.47-56).

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei Onești sub nr.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 12.12.2016, judecătorul de cameră preliminară a constatat, în baza art. 346 alin. (2) Cod de procedură penală, legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul din data de 19.08.2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ... în dosarul de urmărire penală nr. 2489/P/2015, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății cauzei.

Totodată, a constatat că Judecătoria ... este competentă material și teritorial să soluționeze cauza potrivit art. 35 al. 1 și art. 41 al. 1 lit. a N.C.P.P.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f.17) parte civilă cu suma de 13000 lei daune materiale și 100.000 Euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 18) parte civilă cu suma de 101775,75 lei daune materiale și 60.000 euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 19) parte civilă cu suma de 1000 lei daune materiale și 30.000 euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 20) parte civilă cu suma de 1000 lei daune materiale și 50.000 euro daune morale.

Spitalul ... s-a constituit parte civilă cu suma de 5258 lei daune materiale (f. 44,45 d.u.p.).

Deși legal citate, Spitalul ... și Spitalul ... nu s-au constituit parte civilă.

La primul termen de judecată, cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii în extras de către președintele completului în baza art. 374 C. proc. pen. a actului de sesizare a instanței, instanța l-a întrebat pe inculpatul prezent dacă solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) C. proc. pen. iar, în urma răspunsului pozitiv al acestuia a procedat la ascultarea lui, luând concluziile procurorului și apărătorilor aleși.

La același termen de judecată, inculpatul a arătat că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în cazul în care va fi găsit vinovat.

În conformitate cu dispozițiile art. 375 al. 2 C.p.p., instanța a admis cererea inculpatului ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale prin raportare la declarația dată de inculpați în ședință publică, instanța a reținut următoarele:

În fapt, inculpatul posedă permis de conducere categoria B, iar în data de 07.08.2015, în jurul orelor 18:30, s-a deplasat la volanul autoturismului marca „...”, cu ..., pe DN 11, sens de mers Brașov-Onești, însoțit fiind în mașină de soția sa, ..., fiica sa, ... și mama acestuia –

Pe raza localității Bogdănești, datorită faptului că nu a păstrat o distanță corespunzătoare față de mașina din fața sa, care a frânat brusc la un moment dat, inculpatul, pentru a evita coliziunea cu aceasta, a tras de volan stânga intrând pe contrasens și a acroșat

un alt autoturism care circula regulamentar, respectiv ... cu numărul ..., condus de ..., care se deplasa regulamentar din sens opus.

În urma coliziunii ambele autovehicule au fost avariate, iar membrii familiei inculpatului, respectiv mama, fiica și soția acestuia, nu au solicitat eliberarea certificatelor medicale și nu au formulat plângeri împotriva inculpatului, fiind totuși transportate în momentul accidentului la Spitalul ... și internate la Spitalul ... doar ... și ..., în timp ce ... nu a necesitat internare (fl.66-67).

La rândul lor, pasagerii celui alt autoturism au suferit leziuni corporale, respectiv ... (100-110 zile îngrijiri medicale), fiind internată la Spitalul Bacău, Spitalul Onești și Spitalul Sf. Spiridon Iași, ... (35-40 zile îngrijiri medicale), fiind internat la Spitalul Onești, ... (16-18 zile îngrijiri medicale), fiind internată la Spitalul Onești și minora ... (8-9 zile îngrijiri medicale), aceasta din urmă fiind internată la Spitalul Onești și Spitalul Bacău (fl.24-38).

Ambii conducători auto au fost testați cu aparatul etilotest, rezultând că ... nu era sub influența alcoolului (fl.41), în timp ce ... avea o alcoolemie de 0,10-0,00 g‰ (0,03 mg/l) (fl.88-89).

În cauză s-a procedat la efectuarea unei expertize tehnice auto, care a concluzionat că vinovat este doar inculpatul, care se deplasa cu o viteză de cca. 70 Km/h în localitatea Bogdănești și întrucât nu a păstrat o distanță corespunzătoare față de autoturismul din față sa în momentul în care acesta a frânat brusc, inculpatul neavând distanța și timpul de reacție necesare pentru a efectua manevra de evitare în siguranță pe sensul său de mers, a intrat pe contrasens, producând evenimentul rutier amintit (fl.71-77). La data evenimentului rutier autoturismul condus de inculpat prezenta poliță RCA la S.C. ASTRA S.A., valabilă din 22.03.2016 la 21.09.2015 (fl.151, 152).

Audiat, inculpatul ... a recunoscut producerea evenimentului rutier în modalitatea expusă mai sus, fiind asistat de apărător ales.

Persoanele vătămate ..., ..., ... și minora ..., prin reprezentanți legali, au formulat plângeri penale împotriva inculpatului (fl.16, 24, 28, 33).

În legătură cu concentrația de alcool rezultată în urma testării sale, inculpatul a precizat că anterior, la masă, a consumat o prăjitură despre care a aflat apoi că a conținut coniac, fără a cunoaște acest lucru de la început (fl.47-56), însă în fața medicilor, cu ocazia recoltării probelor biologice, acesta a precizat și consumul a 300 ml vin, în noaptea de 06.07.2015 (fl.87).

Modul în care inculpatul a acționat la volan, în sensul de a vira brusc stânga și a intra pe contrasens, este confirmat și de martorul ..., care se afla într-un autoturism în spatele inculpatului (fl.63-65).

În drept, instanța de fond a reținut că fapta inculpatului ... care, la data de 07.08.2015, 07.08.2015, a condus autoturismul ... pe DN 11, sens Brașov-Onești, iar pe raza localității Bogdănești a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune cu autoturismul ..., condus regulamentar de ..., cauzând vătămarea corporală a numiților: ..., care a necesitat 100-110 zile îngrijiri medico-legale, ... (35-40 zile îngrijiri medicale), ... (16-18 zile îngrijiri medicale) și ... (8-9 zile îngrijiri medicale), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „vătămare corporală din culpă”, prev. și ped. de art.196 al.1,2,3,4 din Cod pen.

Analizând latura obiectivă a infracțiunii, instanța a reținut că elementul material constă în lovirea autovehiculului cu nr. de înmatriculare ... în care se aflau părțile vătămate.

Urmarea imediată constă în afectarea integrității corporale a persoanelor vătămate.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă din materialitatea faptei.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de fond a apreciat că poziția subiectivă a inculpatului față de infracțiunea săvârșită și rezultatul socialmente periculos al acesteia se

caracterizează prin culpă, în sensul că a prevăzut rezultatul faptei sale însă nu a acceptat producerea acestuia, socotind fără temei că acesta nu se va produce.

La individualizarea pedepselor ce au fost aplicate inculpatului, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În concret, instanța a reținut că în cursul urmăririi penale inculpatul a avut o conduită procesuală corespunzătoare, a recunoscut comiterea faptelor, și a avut un comportament sincer, recunoscând comiterea faptelor și solicitând judecata simplificată a recunoașterii vinovăției. De asemenea, a reținut că inculpatul se află la primul contact cu legea penală precum și faptul că acesta este o persoană apreciată în comunitate.

Așadar, în baza art. 396 alin. (1), și (10) C.proc.pen. instanța a stabilit inculpatului ..., pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. 1,2,3,4 C.pen.

În ceea ce privește necesitatea aplicării pedepsei, instanța a constatat că, în cauză sunt îndeplinite condițiile art. 83 C. pen., pedeapsa stabilită fiind mai mică de 2 ani închisoare ; inculpatul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii; acesta și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității iar în raport de persoana inculpatului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța a apreciat că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

De asemenea, s-a constatat faptul că maximum special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat este de 4 ani închisoare, valoare inferioară celei de 7 ani închisoare prevăzute de art. 83 alin. (2) C. pen. iar inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată și nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului.

În baza art. 85 alin. (1) C. pen. pe durata termenului de supraveghere, inculpatul a trebuit să respecte următoarele **măsurile de supraveghere**:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bacău , la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.,

În baza art. 86 alin. 1 Cod Penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c) - e) se comunică Serviciului de Probațiune Bacău .

În baza art. 85 alin. 2 Cod Penal s-a impus inculpatului să execute următoarele obligații:
-să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 30 de zile în condițiile stabilite de către Primăria mun. Bacău.

În baza art. 404 alin. 3 C. proc. pen. s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

Față de aceste considerente, în baza art. 83 alin. (1), (3) C. pen. s-a amânat aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de supraveghere stabilit în condițiile art. 82 C. pen., de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f.17) parte civilă cu suma de 13000 lei daune materiale și 100.000 Euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 18) parte civilă cu suma de 101775,75 lei daune materiale și 60.000 euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 19) parte civilă cu suma de 1000 lei daune materiale și 30.000 euro daune morale.

Persoana vătămată ... s-a constituit în timpul judecății (f. 20) parte civilă cu suma de 1000 lei daune materiale și 50.000 euro daune morale.

Spitalul s-a constituit parte civilă cu suma de 5258 lei daune materiale (f. 44,45 d.u.p.).

În cauză s-a dispus introducerea și citarea, în calitate parte responsabilă civilmente, a ..., prin reprezentantul său - ..., având în vedere că la data producerii accidentului de circulație autoturismul condus de către inculpat era asigurat la această societate de asigurări, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar în acest sens (fila 83,103).

Potrivit art. 19 alin. (1) Cod procedură penală, „acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale”.

Instanța a reținut întrunirea în speță a condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1381 și urm. din Noul cod civil, respectiv existența prejudiciului suferit de partea civilă, a faptei ilicite săvârșite de inculpat, a legăturii de cauzalitate între această faptă și prejudiciu, precum și a vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei, vinovăție care îmbracă forma intenției.

În ceea ce privește **prejudiciul de ordin material produs părții civile** ..., instanța a arătat că partea civilă a solicitat cu acest titlu - de daune materiale, suma de 101775,75 lei reprezentând taxă deviz reparații - 558 lei, deviz reparații - 98339,71 lei, cheltuieli cu deplasarea la spital și medici - 675,43 lei, cheltuieli medicale - 1160 lei, cheltuieli medicamentatie - 1042,61 lei.

Referitor la devizul de reparație în cuantum de 98339,71 lei instanța a constatat că partea civilă a valorificat epava autoturismului avariat contra sumei de 2664 lei (înscris depus la termenul din data de 12.06.2017), astfel încât se poate concluziona că devizul de reparații nu își mai are rostul din moment ce partea civilă și-a înstrăinat autovehiculul, intenția sa nefiind aceea de a-și repara autovehiculul. În plus, conform art. 51, alin. 9 din NORMA nr. 23 din 6 noiembrie 2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule despăgubirile nu pot depăși:

a). cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii evenimentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul face dovada reparației vehiculului;

b). cuantumul pagubei, diferența dintre valoarea vehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul nu face dovada reparației vehiculului, și în cazul daunelor parțiale.

În situația dedusă judecății partea civilă nu a făcut dovada reparației autovehiculului astfel încât devizul întocmit nu poate fi avut în vedere.

Totodată, potrivit art. 51, alin. 1 din același act normativ, despăgubirile pentru vehicule nu pot depăși cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii accidentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA.

S-a observat că valoarea de achiziție a autovehiculului VW Passat este de 26.180 Euro (înscris depus la termenul din data de 12.06.2017) iar la data producerii evenimentului - 07.08.2015, autovehiculul avea o vechime de 6 ani și 5 luni, având o stare de întreținere

medie, conform înscrisului emis de asigurător cu ocazia întocmirii dosarului de daună (înscris depus la termenul din data de 12.06.2017).

Conform Anexei nr. 3 din ORDINUL Nr. 14 din 29 noiembrie 2011 pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, prin raportare la vechimea avută la data producerii evenimentului autoturismul are un coeficient de uzură de 58%. Așadar, la data producerii evenimentului, prin raportare la prețul de achiziție al autovehiculului, se poate aprecia că acesta avea o valoare de 10995 Euro, reprezentând suma de 48487 lei (curs BNR de la data de 07.08.2015).

Astfel, având în vedere considerentele mai sus expuse daunele materiale cuvenite părții civile ... se compun din 48487 lei, reprezentând contravaloarea autovehiculului avariat precum și taxă deviz reparații – 558 lei, cheltuieli cu deplasarea la spital și medici – 675,43 lei, cheltuieli medicale – 1160 lei, cheltuieli medicamentatie – 1042,61 lei, în total 51923 lei.

Raportat la actele și lucrările dosarului (înscrisuri depuse la termenul din data de 12.06.2017), instanța a constatat că au fost depuse facturi și chitanțe, care atestă doar angajarea unor cheltuieli de 51923 lei.

Având în vedere cele arătate, instanța a acordat părții civile ... despăgubiri materiale doar în cuantum de 51923 lei.

Față de **daunele materiale solicitate de părțile civile ... și ...**, raportat la actele și lucrările dosarului (înscrisuri depuse la termenul din data de 12.06.2017), instanța a constatat că aceste pretenții au fost dovedite.

În ceea ce privește **cererea de acordare a unei prestații periodice părții civile ...**, instanța a reținut că aceasta se acordă doar în ipoteza în care partea civilă realiza periodic anumite venituri pe care aceasta nu le mai poate avea datorită vătămării produse. Partea civilă ... pretinde că înainte de producerea accidentului rutier presta activități de croitorie, rotunjindu-și astfel veniturile, aceste aspecte fiind confirmate și de martorii ... și ..., fără a se face vreo precizare referitoare la cuantumul acestor sume. Așadar, în lipsa acestor precizări sau al unor alte dovezi care să confirme întinderea acestora instanța se află în imposibilitate de a individualiza cuantumul acestor sume.

Față de restul daunelor materiale, solicitate de partea civilă ..., instanța a constatat că acestea constau în suma de 7200 lei, reprezentând contravaloarea asistenței medicale pe o perioadă de 8 luni cât timp partea civilă a fost imobilizată la pat precum și suma de 13.000 lei reprezentând contravaloarea a unui număr de 100 ședințe de recuperare medicală.

Referitor la **daunele materiale solicitate de Spitalul ...** instanța a reținut că potrivit înscrisurilor de la dosar rezultă că în vederea acordării îngrijirilor medicale numitei ... au fost angajate cheltuieli în cuantum de 5258 lei (f. 45 d.u.p.)

În ce privește **daunele morale** solicitate în cauză de către părțile civile, pentru prejudiciul de ordin nepatrimonial produs ca urmare a suferinței, instanța a reținut următoarele:

Daunele morale sunt consecințe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani și rezultă din atingerile și încălcările drepturilor personale, fără conținut economic. Drepturile personale extrapatrimoniale definesc personalitatea umană.

Instanța a reținut că partea civilă ... a prezentat la controlul medico-legal multiple leziuni traumatiche, ce au necesitat 100-110 zile de îngrijiri medicale. De altfel, din expertiza medico legală efectuată în timpul judecății a reieșit că aceasta suferă și la acest moment de pe urma traumatismelor suferite, deplasarea fiind făcută cu ajutorul cârjelor. Așadar, instanța observă că amploarea traumelor suferite și a sechelelor este considerabilă iar suferința fizică este prezentă chiar și la o distanță de aproape doi ani de la producerea evenimentului.

Astfel, instanța a apreciat că solicitarea părții civile ... de obligare a inculpatului la plata daunelor morale este în parte justificată. În ceea ce privește prejudiciul moral, instanța

reține că deși necuantificabil, acesta trebuie dovedit și apreciat de la caz la caz și presupune o apreciere, în raport cu criterii precum consecințele negative suferite de victimă în plan fizic și psihic, importanța valorilor sociale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care victimei i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. Prin urmare, stabilirea cuantumului daunelor morale, procesul de apreciere ce caracterizează prejudiciul nepatrimonial nu este expresia unei realități materiale.

În raport cu forma infracțiunii, instanța a urmat a stabili un cuantum rezonabil și suficient, proporțional și adecvat scopului preventiv-educativ, dar și reparator al răspunderii civile delictuale, în această modalitate specifică.

Or, în raport de toate aceste aspecte, instanța a apreciat că părții civile, pe lângă suferințele fizice ce i-au fost cauzate –inerente vătămării corporale suferite- i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, care implică și o suferință psihică a persoanei vătămate, aceasta rămânând cu un sentiment de teamă și insecuritate. Toate acestea presupun o compensație sub forma unor daune morale pentru repararea prejudiciului nepatrimonial încercat de victima infracțiunii, prejudiciu care, în opinia instanței, raportat la toate aspectele sus-relevante, apare justificat doar în cuantumul de 100.000 lei cu titlu de daune morale, restul daunelor morale fiind –în aprecierea instanței- nefondate.

Prin raportare la numărul de îngrijiri medicale dar și a traumelor psihice produse în urma producerii evenimentului, instanța a stabilit un cuantum de 20.000 lei daune morale pentru partea civilă ..., 20.000 lei daune morale pentru parte civilă ... și 10.000 lei ...

Instanța a reținut și că **asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse prin accidente de autovehicule este obligatorie**, potrivit art. 4 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările din România.

Articolul 41 din Legea nr. 136/1995 prevede că „în asigurarea de răspundere civilă, asiguratorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în baza legii față de terțele persoane pagubite și pentru cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil”, iar potrivit art. 42 din lege „asigurătorul poate fi chemat în judecată de persoanele pagubite în limitele obligațiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare”.

În art. 49 din aceeași lege s-a reglementat faptul că asigurătorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund față de terțe persoane pagubite prin accidente de vehicule și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, iar potrivit art. 50 alin. (1) despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare persoanelor pagubite prin deces.

Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri în formă bănească pentru: vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial; pagube materiale; pagube consecință a lipsei de folosință a vehiculului avariat; dar și pentru cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată.

Raportat la aceste dispoziții legale, având în vedere și faptul că părțile civile au formulat acțiunea civilă în contradictoriu cu partea responsabilă civilmente, **instanța a obligat pe aceasta la plata despăgubirilor civile astfel cum au fost anterior stabilite, având în vedere și Ordinul CSA 14/2011.**

În temeiul prevederilor art. 397 Cod de procedură penală rap. la art. 1349 al. 1,2, art. 1357, art. 1381 și art. 1391 Cod civil, a admis în parte acțiunea civilă formulată de părțile civile ... și a obligat partea responsabilă civilmente ... să plătească părții civile ..., suma de 100.000 lei cu titlu de daune morale și 20200 lei daune materiale, părții civile ... suma de 20.000 lei daune morale și 51923 lei daune materiale, părții civile ... suma de 1000 lei daune

materiale și 20.000 lei daune morale, părți civile ... suma de 1000 lei daune materiale și 10.000 lei daune morale.

În temeiul prevederilor art. 397 Cod de procedură penală rap. la art. 1349 al. 1,2, art. 1357, art. 1381 și art. 1391 Cod civil, a admis acțiunea civilă formulată de Spitalul ... și va obliga partea responsabilă civilmente ... să plătească părți civile, suma de 5258 lei daune materiale.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel ..., persoanele vătămate constituite părți civile ... și partea responsabilă civilmente ...".

Prin motivele de apel, Ministerul Public a învederat, în esență, faptul că sentința instanței de fond este nelegală, întrucât aceasta nu a aplicat dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/2008 privind prelevarea de probe biologice în vederea stabilirii și stocării profilului genetic. De asemenea, s-a invocat prin concluziile orale faptul că instanța de fond în mod greșit, pe latură civilă, a obligat partea responsabilă civilmente ... să plătească daunele civile, în condițiile în care această societate se află în procedura falimentului, precum și faptul că nu au fost introduse în cauză, în calitate de părți civile, Spitalul ... și Spitalul

Apelanții părții civile prin motivele de apel, dezvoltate pe cale orală de avocatul ales al acestora, au precizat că la instanța de fond, prin încheierea din 12 iunie, au motivat de ce solicită aceste daune materiale și morale, iar instanța de fond, problema acordării acestor daune morale a abordat-o cu foarte multă ușurință, mărginindu-se după o prezentare a situațiilor în care se acordă daune morale, reținând cum și când se acordă aceste daune, doar la o analiză a situației și a reținut și a analizat doar problema părții civile ..., iar pentru celelalte părți civile nu a făcut nici un fel de referire, ci s-a raportat la numărul de zile de îngrijiri medicale. Apreciază că acesta nu este un criteriu, întrucât teoria, practica instanțelor, practica Înaltei Curți de Casație și Justiție și practica CEDO este în sensul că într-adevăr această cuantificare este la latitudinea judecătorului, dar acesta trebuie să aprecieze în funcție de situația în care a avut loc respectivul accident. Ori, în cauză, au fost depuse acte, sunt probe, fotografii, rapoarte medico legale, rapoarte de consiliere psihologică ale minorei și a mamei acesteia, din care rezultă fără niciun fel de echivoc, traumele și drama care a fost în această familie.

Precizează că au solicitat aceste daune materiale nu pentru o îmbogățire fără justă cauză, ci pentru o reparație a traumelor, a situației de fapt care s-a petrecut, pentru că una dintre părțile civile a avut 7 coaste rupte, a purtat mai multe luni centură toracică.

Arată că din actele depuse la dosar rezultă că cererile de constituire de parte civilă formulate sunt rezonabile, nu s-au solicitat sume exorbitante, dar minorei ... i-a fost acordată de instanța de fond doar suma de 4000 Euro, după atâtea suferințe pe care le are și în acest moment, și care periodic, trimestrial, merge la medic, și este singurul copil al familiei.

Consideră că este umilitor și nedrept să se acorde acestei minore doar suma de 4000 euro când în alte situații se acordă daune morale destul de mari.

De asemenea, arată că ... a avut 7 coaste rupte și o serie de lovituri, au fost stări de șoc pe care le-au trăit la momentul respectiv, nu este ușor să te trezești în mijlocul câmpului și să vină lumea să te atingă ca să vadă dacă ai murit sau nu, chestiuni pe care le-au spus și medicii, că au avut noroc.

Solicită a se lua în considerare motivele de apel pe care le-a dezvoltat în cererea de apel și să se aprecieze și să se stabilească în mod rezonabil daune materiale și morale pentru victime. De asemenea, arată că a solicitat la instanța de fond o prestație periodică, care în mod nedrept nu s-a acordat, întrucât din declarațiile martorilor rezultă că ... este pensionară, făcea activități de croitorie, pe care în prezent nu le mai poate efectua întrucât are dizabilități, respectiv nu-și poate folosi în mod normal piciorul și, în atare situație, apreciază că este necesar să i se acorde o prestație periodică.

De asemenea, arată că la termenul de judecată din data de 14 septembrie a precizat instanței de fond că ... urma să sufere o operație de protezare a genunchiului respectiv, fiindcă piciorul era strâmb și nu putea să meargă, așa cum se observă din fotografii. Partea civilă a făcut această operație, ce costă 29.000 lei, sumă la plata căreia solicită obligarea părții responsabile civilmente.

De asemenea solicită a se constata că instanța de fond nu a ținut cont de prejudiciul estetic, fiindcă ... trăiește încă o dramă, trebuie operată la față deoarece a avut și mandibula ruptă, nu a putut să mănânce și, de asemenea, solicită acordarea prejudiciului juvenil, pentru care a depus practică judiciară în acest sens.

Arată că instanța de control judiciar poate aprecia că daunele materiale sunt cuantificate în mod corect și sunt probate, iar cu privire la daunele morale, raportat la actele medicale, la raportul de consiliere ale minorei, la toate suferințele fizice și la toate sechelele pe care le au încă părțile vătămate, solicită acordarea acestor daune morale.

Apelanta parte responsabilă civilmente, prin motivele de apel, a solicitat desființarea sentinței apelate și reducerea daunelor morale și materiale acordate părților civile.

Pe latură penală a solicitat să se rețină că persoanele vătămate nu purtau centura de siguranță, considerând că există o culpă comună în producerea accidentului.

În privința daunelor materiale, apelanta a precizat că părțile civile ar fi trebuit dovedite cu înscrisuri toate daunele materiale ce pot fi acordate de instanța de judecată pentru ca despăgubirea plătită de asigurator să fie legală. În cazul în care nu se face această dovadă, asiguratorul nu este obligat să le suporte.

În privința daunelor morale, partea responsabilă civilmente a arătat că acestea sunt prea mari și că acordarea lor trebuie făcută într-un quantum adecvat, fără a suplini daunele materiale, pe criterii obiective, criterii ce sunt relevate de actele normative amintite.

Analizând actele și lucrările dosarului, cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei probleme de drept, Curtea de Apel ... reține următoarele:

La termenul de judecată din data de 30 ianuarie 2018, după repunerea cauzei pe rol după termenul la care au avut loc dezbaterile asupra apelurilor din cauză din data de 23.11.2017, Curtea de Apel ... a pus în discuția reprezentantului Ministerului Public și a părților prezente la ședința de judecată, problema sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art.475 Cod procedură penală cu următoarea problemă de drept:

„Dacă pentru întrunirea tipicității infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.1 Cod penal, privind vătămarea corporală din culpă, sintagma din teza I a acestui text incriminator, respectiv „(...) **sub influența băuturilor alcoolice**(...)”, trebuie interpretată ca referindu-se la un anumit grad de îmbibație de alcool pur în sânge, eventual cel indicat de legiuitor la art. 336 alin.1 Cod penal, sau, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică în sânge, este atrasă răspunderea penală a oricărei persoane care săvârșește o vătămare corporală din culpă sub această modalitate normativă, dacă a consumat alcool depistabil prin mijloace tehnice sau medico-legale prevăzute de legislație”

Curtea apreciază că, pentru soluționarea cauzei, cu atât mai mult cu cât două dintre apelurile declarate, atât de Ministerul Public, cât și de partea responsabilă civilmente, vizează și latura penală a cauzei, este necesară lămurirea acestei chestiuni de drept.

În configurația actuală a textului de lege, legiuitorul a incriminat infracțiunea de vătămare corporală din culpă la art.196 din Codul penal, în următoarea modalitate:

(1) Fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși infracțiune se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) *Fapta prevăzută în art. 194 alin. (1) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.*

(3) *Când fapta prevăzută în alin. (2) a fost săvârșită ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.*

(4) *Dacă urmările prevăzute în alin. (1) - (3) s-au produs față de două sau mai multe persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.*

(5) *Dacă nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere sau desfășurarea activității care a condus la comiterea faptelor prevăzute în alin. (1) și alin. (3) constituie prin ea însăși o infracțiune se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.*

(6) *Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.*

În prezenta cauză, intimatul inculpat ... a fost trimis în judecată și condamnat, în primă instanță, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art.196 alin.1, 2, 3 și 4 Cod penal, reținându-se, în esență, atât de Ministerul Public, cât și de instanța de fond, faptul că în data de 07.08.2015, în jurul orei 18:30, acesta a condus autoturismul maerca ..., cu numărul ..., pe DN11, sens de mers Brașov – Onești, având un grad de îmbibație alcoolică în sânge de 0,10 g‰ (prima probă) – 0,00 g‰ (a doua probă) (0,03 mg/L în aerul expirat la alcooltest), iar pe raza localității Bogdănești, județul Bacău, a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune cu autoturismul ..., condus regulamentar de ..., cauzând vătămarea corporală a numiților: ... (100 – 110 zile îngrijiri medicale), ... (35 – 40 zile îngrijiri medicale), ... (16 – 18 zile îngrijiri medicale) și ... (8 – 9 zile îngrijiri medicale).

Se observă astfel că încadrarea juridică amintită s-a efectuat în modalitatea amintită deoarece pentru persoană vătămată ... exista numărul de zile de îngrijiri medicale care să conducă la consecințele prevăzute de art.194 alin.1 lit.b Cod penal (mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale), fiind incident art.196 alin.2 Cod penal pentru aceasta, în timp ce pentru celelalte persoane vătămate, care au avut leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare sub 90 de zile de îngrijiri medicale, s-a considerat că sunt incidente dispozițiile art.196 alin.1 Cod penal apreciindu-se că inculpatul care a săvârșit fapta de la art.193 alin.2 (sub 90 de zile de îngrijiri medicale) „se afla sub influența băuturilor alcoolice”.

Or, Curtea consideră că pentru a stabili dacă este întrunită sau nu tipicitatea infracțiunii de vătămare corporală din culpă în modalitatea tezei I din art.196 alin.1 Cod penal, respectiv fapta care a avut consecința de la art.193 alin.2 Cod penal (leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare sub 90 de zile de îngrijiri medicale) trebuie clarificat dacă noțiunea de „(...)o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice(...)” are un înțeles autonom, respectiv indiferent de gradul de îmbibație alcoolică în sânge a făptuitorului se consideră că există această infracțiune, sau noțiunea amintită trebuie raportată la gradul de îmbibație alcoolică de la art.336 alin.1 Cod penal sau eventual la alt grad de îmbibație alcoolică în sânge.

Întrebarea de interpretare se ridică pentru că modalitatea alternativă prevăzută de textul incriminator la art.196 alin.1 din Codul penal, respectiv „(...)o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice(...)”, este aproape identică cu denumirea marginală a art.336 alin.1 din Codul penal, respectiv „**conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe**”, singura deosebire fiind aceea că a dispărut cuvântul de „băuturi” (n.ns. în orice situație, alcoolul nu se regăsește doar și numai în „băuturi”, fiind posibilă depistarea aceste substanțe și în compunerea altor produse comestibile sau necomestibile, dar ingerabile și digerabile de organismul uman).

În mod cert, după cum se va arăta mai jos, chestiunea de drept prezintă interes și pentru că subiectul activ al infracțiunii de vătămare corporală din culpă **nu trebuie neapărat să fie un conducător de autovehicul pe drumurile publice**. Altfel și mai simplu spus, nu

întotdeauna săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă conform art.196 alin.1 din Codul penal de către un subiect activ având o îmbibație alcoolică în sânge de peste 0,80 g‰ va atrage concursul de infracțiuni cu art.336 alin.1 Cod penal, această formă de pluralitate urmând a fi reținută doar și numai în situația în care autorul întrunea condițiile preexistente care circumscriu subiectul infracțiunii tipice pentru un conducător auto.

În același timp, problema de interpretare a noțiunii de „**persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice**”, din art.196 alin.1 Cod penal, suscită interes sub aspectul previzibilității textului incriminator și pentru că, din actuala reglementare penal materială, din motive ce nu au fost pe deplin și suficient clarificate de expunerea de motive din partea legiuitorului, a dispărut noțiunea din Codul penal din 1968, din art.184 alin. 4 indice 1, referitoare la forma agravată a infracțiunii de vătămare corporală din culpă a „**stării de ebrietate**”. De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție lămurise pe deplin distincția dintre noțiunile de „sub influența alcoolului” („de fapt având o îmbibație alcoolică peste limita legală”) și „stare de ebrietate” sub imperiul fostei legislații penale, prin Decizia nr.26/2009 pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.184 alin.4 indice 1 Cod penal din 1968, în raport de fostul art.87 din OUG nr.195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub imperiul fostei legislații penale materiale, distincția dintre „**având o îmbibație alcoolică peste limita legală**” (corespunzătoare noțiunii de „sub influența alcoolului” din actuala legislație), caracterizată de o limită certă și stabilită pe cale probatorie științifică cu o anumită valoare a gradului de îmbibație alcoolică în sânge, și noțiunea de „**stare de ebrietate**”, pentru care nu trebuia stabilit un anumit grad de îmbibație alcoolică, fiind însă necesară doar administrarea de mijloace de probă care să ateste această stare fiziologică, era clară, mai ales în lumina Deciziei nr.26/2009 pronunțată de ICCJ.

Odată cu intrarea în vigoare a Codului penal actual, noțiunea de „stare de ebrietate” a dispărut, astfel că nu se mai poate aplica Decizia nr.26/2009 pronunțată de ICCJ nici măcar pentru respectarea raționamentului, judicios de altfel la acel moment și util în jurisprudența instanțelor de fond și control judiciar.

În acest sens, în prezent, este important de stabilit, pentru a respecta exigențele de previzibilitate ale normei incriminatoare, pentru ca destinatarii legii penale să își poată adapta conduita în mod corespunzător, și să se poată conforma, dacă noțiunea de „sub influența băuturilor alcoolice” din art.196 alin.1 Cod penal are un înțeles apropiat de cel al „stării de ebrietate” din vechea legislație, situație în care, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică din sânge, poate fi atrasă răspunderea penală.

Aceasta deoarece, cel puțin din punct de vedere al înțelesului comun al substantivului „influență”, acesta semnifică, conform definiției din Dicționarul Explicativ al Limbii Române, în cea mai cunoscută accepțiune, *o acțiune exercitată asupra unui lucru sau asupra unei ființe, putând duce la schimbarea lor; înrăurire*. Altfel spus, prin înțelesul comun al noțiunii de „influența băuturilor alcoolice”, aceasta nu înseamnă **simpla prezență a alcoolului în organism**, ci prezența într-o cantitate suficientă care să poată influența conduita subiectului activ. Dacă legiuitorul ar fi intenționat să pună semnul egalității între noțiunea de „**influența băuturilor alcoolice**” și „**simpla prezență a alcoolului în organism**”, atunci cu siguranță ar fi evitat folosirea noțiunii de „influență” și ar fi folosit o altă noțiune lipsită de orice echivoc interpretativ. În mod cert, intenția legiuitorului a fost aceea de a incrimina penal acele conduite vătămătoare, chiar din culpă, săvârșite de autori ce au o cantitate de alcool în organism suficientă pentru a le afecta capacitatea psihomotorie.

În ipoteza în care s-ar aprecia că noțiunea de „**sub influența băuturilor alcoolice**” are un înțeles autonom față de cel al art.336 alin.1 Cod penal, dar apropiat de cel al „**stării de ebrietate**”, ar reprezenta doar o chestiune de probațiune penală de a stabili dacă, de exemplu la un grad de îmbibație alcoolică în sânge de 0,10 g‰, capacitatea psihomotorie a unui

destinatar al legii penale ar fi fost afectată de prezența alcoolului, pentru a reține o formă de răspundere penală chiar în ipoteza unei conduite lipsite de intenție dar culpabile, spre deosebire de situația unui subiect de drept care nu era afectat de o asemenea substanță.

Dacă însă se ajunge la concluzia că noțiunea de „sub influența băuturilor alcoolice” din art.196 alin.1 Cod penal ar avea un înțeles autonom de cea prevăzută de art.336 alin.1 Cod penal, dar diferit de cel al „stării de ebrietate”, atunci întrebarea care se pune este în ce măsură legiuitorul a înțeles să mai reglementeze această formă de răspundere penală din culpă folosind această noțiune exactă, dar **fără a indica cu exactitate un anumit grad de îmbibație alcoolică în sânge.**

Într-o atare interpretare, Curtea găsește dificil de acceptat că, într-o societate democratică, că există forme de răspundere penală **obiectivă**, respectiv că indiferent de gradul de imbibație alcoolică în sânge, este atrasă răspunderea penală a unor persoane pentru infracțiuni **săvârșite din culpă.**

Aceasta deoarece, în tratatele și cursurile de medicină legală, este aproape unanim acceptat că există valori ale gradului de îmbibație alcoolică în sânge **până la care nu există niciun fel de manifestări sau afectări ale comportamentului, reflexelor sau psihicului uman.** De exemplu, în cursul universitar de medicină legală al dr. Valentin Iftenie și dr. Dan Dermengiu se reține că la o „*alcoolemie de sub 0,5 g‰ (cu limite între 0,30 – 0,80 g‰): beție infraclinică, la majoritatea indivizilor nu sunt observate efecte toxice, excepție făcând cei cu o sensibilitate crescută la alcool (beția patologică, ce apare mai ales în rândul alcoolismului cronic)*”. (Valentin Iftenie, Dan Dermengiu – *Medicină Legală. Curs Universitar*. Editura C.H. Beck, București 2009, p. 289).

Or, dacă există anumite valori ale gradului de îmbibație alcoolică în sânge pentru care nu există semne ale intoxicației, respectiv nu există niciun fel de influență asupra organismului uman nici la nivel psihic și nici la nivel fiziologic, a interpreta noțiunea de „sub influența băuturilor alcoolice” din art.196 alin.1 Cod penal ca având relevanță penală distinct de „starea de ebrietate”, dar valabilă pentru orice valoare a gradului de îmbibație alcoolică, ar însemna practic instituirea unei veritabile forme obiective de răspundere penală indiferent de conduita subiectului de drept, respectiv dacă aceasta a fost sau nu mai periculoasă decât a unui subiect identic care nu a consumat niciun fel de substanțe alcoolice.

De altfel, în practica judiciară dar și în doctrină se pierde adesea din vedere, după cum s-a amintit mai sus, că norma incriminatoare a art.196 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.193 alin.2 din Codul penal, nu se referă cu necesitate numai și doar la **conducătorii auto** ca potențiali subiecți activi ai acestei infracțiuni.

Sunt de imaginat ipoteze de fapte vătămătoare din culpă săvârșite de persoane fizice angrenate în alte activități ale vieții cotidiene altele decât conducerea autovehiculelor, când atragerea răspunderii penale ar depinde strict și numai de prezența alcoolului în sânge (cu titlu de exemplu, ipoteza unui locatar al unui bloc de apartamente care curăță prin degajare țurțurii de gheață de pe streășina terasei locuinței cauzând, din culpă, vătămarea unui trecător de pe trotuar, dar până la limita celor 90 de zile de îngrijiri medicale. În această situație, dacă făptuitorul se afla „sub influența băuturilor alcoolice”, acreditând ipoteza cea mai grea pentru acesta, că nu contează gradul de îmbibație alcoolică, ar răspunde penal, dar în sens contrar nu).

Nu în ultimul rând, revenind la cea mai des întâlnită categorie de potențiali subiecți activi ai infracțiunii prevăzute de art.196 alin.1 Cod penal, în activitatea organelor de poliție rutieră a fost emisă **procedura de lucru a Direcției Rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române PRO PS DR nr.20/2011**, care are la bază adresa Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București nr.A8/4165/2001, conform căreia, la o valoare a alcoolemiei de **până la 0,10 mg/l alcool pur în aerul expirat (etilotest sau alcooltest)** **nu se încheie proces – verbal de sancționare contravențională pentru**

conducătorul auto testat, întrucât se apreciază că nu sunt afectate capacitățile conducătorului auto.

Or, din moment ce există în practica organelor de aplicare a legii limite ale valorilor alcoolemiei până la care se consideră că nu se poate atrage nici măcar răspunderea contravențională a conducătorului auto pentru o contravenție specifică prevăzută de OUG nr.195/2002, cu atât mai mult Curtea apreciază că trebuie lămurită problema tipicității infracțiunii prevăzute de art.196 alin.1 Cod penal în raport de înțelesul noțiunii de „sub influența băuturilor alcoolice”.

De altfel, independent de ingerarea unor băuturi, alimente, sau alte produse care conțin alcool de către o persoană, în literatura de specialitate se arată că în organismul uman există o cantitate foarte redusă de alcool etilic, rezultată din procesele metabolice obișnuite și a cărei valoare de 0,002 – 0,003 g‰ nu are semnificație clinică (Valentin Iftenie, Dan Dermengiu, op cit, p. 287).

În aceste condiții, presupunând că, odată cu avansul tehnicii medico – legale, vor fi identificate mijloace de evidențiere foarte detaliate a prezenței alcoolului în sânge, dacă s-ar acredita ipoteza că legiuitorul, la art.196 alin.1 Cod penal, a avut în vedere orice valoare a gradului de îmbibație alcoolică în sânge, ar putea fi rezonabil de imaginat a veritabilă răspundere obiectivă în toate situațiile în care subiecții de drept ar săvârși vătămări din culpă, cauzatoare de leziuni ce necesită sub 90 de zile de îngrijiri medicale fără alte consecințe.

Față de aceste aspecte, apreciind că sunt întrunite toate condițiile statuate de textul de lege, Curtea de Apel ..., observând și punctele de vedere ale Ministerului Public și ale părților expuse în practica acestei încheieri, în temeiul art.475 Cod procedură penală, din oficiu, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă pentru întrunirea tipicității infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.1 Cod penal, privind vătămarea corporală din culpă, sintagma din teza I a acestui text incriminator, respectiv „(...)sub influența băuturilor alcoolice(...)”, trebuie interpretată ca referindu-se la un anumit grad de îmbibație de alcool pur în sânge, eventual cel indicat de legiuitor la art. 336 alin.1 Cod penal, sau, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică în sânge, este atrasă răspunderea penală a oricărei persoane care săvârșeste o vătămare corporală din culpă sub această modalitate normativă, dacă a consumat alcool depistabil prin mijloace tehnice sau medico-legale prevăzute de legislație.”

În baza art.476 alin2 Cod procedură penală, va suspenda judecarea cauzei prezente până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept indicate mai sus.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art.475 Cod procedură penală, din oficiu, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă pentru întrunirea tipicității infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.1 Cod penal, privind vătămarea corporală din culpă, sintagma din teza I a acestui text incriminator, respectiv „(...)sub influența băuturilor alcoolice(...)”, trebuie interpretată ca referindu-se la un anumit grad de îmbibație de alcool pur în sânge, eventual cel indicat de legiuitor la art. 336 alin.1

Cod penal, sau, indiferent de gradul de îmbibație alcoolică în sânge, este atrasă răspunderea penală a oricărei persoane care săvârșește o vătămare corporală din culpă sub această modalitate normativă, dacă a consumat alcool depistabil prin mijloace tehnice sau medico-legale prevăzute de legislație.”

În baza art.476 alin2 Cod procedură penală suspendă judecarea cauzei prezente până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept indicate mai sus.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 30.01.2018

PREȘEDINTE,

...

JUDECĂTOR,

....

pentru **GREFIER,**

....- aflată în CO

semnează Grefier Șef Secție Penală

...

CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA PENALĂ
CONFORM CU ORIGINALUL

Red. Încheiere-3.03.2018

Tehnored. ..

3 exemplare

4.03.2018